

skellige synspunkter inde. Vi skal jo ikke sidde og styre fra politiske side, hvad de skal mene. De skal rådgive omkring miljø og sundhed, og det skal være uafhængigt. Der kan man godt have mange forskellige synspunkter, mange forskellige folk inde. Hvorfor skal det kun lige være dem, man kan lide, der skal sidde på de områder?

Derfor er det godt, at der kommer mange forskellige med, også at landbruget er repræsenteret, og industrien er repræsenteret, og forbrugere er repræsenteret. Det er da kun en styrke, som jeg ser det, at man får mange forskellige synspunkter.

Men jeg kan høre på den retorik, der kører herinde, at det er, som om man gerne vil have det resultat, man selv synes om. Jamen sådan fungerer den virkelige verden ikke. Man får nogle gange nogle stød, får nogle oplysninger, som gør, at man ser noget lys for enden af den mørke tunnel. Sådan er det. Socialdemokratiet må også lære, at verden måske er lidt anderledes, end man lige går og tror.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti kan vi ikke støtte SF's forslag om at opfordre regeringen til at oprette et center for miljø og sundhed.

Vi kan sagtens være enige i behovet for et center, som SF påpeger i sit forslag, men vi finder, at regeringens forslag om at oprette det nye Informationscenteret Miljø og Sundhed er et initiativ, som er med til at gøre SF's forslag overflødig.

Regeringsinitiativet vil netop sikre en let og tilgængelig handlingsorienteret information om sammenhængen mellem miljø og sundhed, samtidig med at det, som ministeren også påpegede, skal sikre en bred dialog om miljø og sundhed mellem erhvervsliv og forbrugere.

Sammenhængen mellem miljø og sundhed i vores samfund giver ofte anledning til bekymring hos mange mennesker, og det er bestemt en bekymring, vi i Det Konservative Folkeparti tager meget alvorligt. Når regeringen så gør en indsats for at fjerne de utrygheder og de uvisheder i samfundet, der kan være, får det vores fulde støtte.

Vi tror på værdien af et informationscenter, som kan være med til at skabe den debat, dialog, og også anviser handlemuligheder. Men vi me-

ner ikke, at der er grund til at etablere flere strukturer med dobbelte eller overlappende funktioner, og derfor støtter vi i Det Konservative Folkeparti ikke SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det må altså være dejligt for regeringen at have en forligspartner som Dansk Folkeparti, der bare siger: Jamen vi har jo stemt for finansloven, og så er det jo i øvrigt regeringen, der selv bestemmer, hvordan pengene skal anvendes. Det var det, hr. Jørn Dohrmann sagde tidligere i dag: Jamen ministeren kan jo gøre, som det passer ham.

Det må være utrolig dejligt for regeringen at have det så nemt, at have et forligsparti, der ikke kræver noget som helst, ikke engang at få en ordentlig orientering og oven i købet er lidt i tvivl om, hvorvidt man behøver at lægge stemmer til det. Jeg er klar over, at miljøministeren nok hurtigt skal få forklaret Dansk Folkeparti, at det er man selvfølgelig nødt til, i og med at man stemte for finansloven. Men det er også det, jeg synes gør det her så sølle, man får jo aldrig nogen sinde en ordentlig diskussion, fordi alting er givet på forhånd. Det er det, mit indlæg skal handle om i dag.

Kl. 19.30

I virkeligheden ligner de to forslag, der er fremsat fra henholdsvis SF's og regeringens side, hinanden utrolig meget, sådan som miljøministeren også var inde på, og som andre også har været inde på. Der er så at sige overensstemmelse med hensyn til indholdet.

Derfor synes jeg, det er så ærgerligt, at regeringspartierne bare med det samme affejer det her forslag, for man kan sige, at det er første gang, vi har mulighed for at tage en demokratisk debat her i Folketingssalen om, hvad vej det er, vi skal, når vi diskuterer sundhed og miljø.

SF har fremsat et forslag, og det kan være, man ikke er helt enig. Men vi kunne jo bare i udvalget sætte os og prøve at lægge de to forslag – det, som regeringen er kommet med, og det, som SF er kommet med – side om side. Jeg er faktisk ret overbevist om, at vi godt kunne blive enige.

Miljøministeren har tre kodeord, som alle taler er bygget op om. Det er ord, jeg godt kan lide. Det er respekt, dialog og tillid. Det er faktisk også nogle ord, jeg synes, vi skulle bruge i dialogen herinde.